

O b s a h.

	Str.
I. Sady jednoduché	1
A. Podmět a přísudek: — Člowěk myslí, Bůh obmyslí. — Bůh območí, Bůh osuší	1
B. Podmět určen přídavním jménem — přísudek: — Matčiny rány nebolí	3
C. Podmět — přísudek určen příslovcem: — Čiň dobře (a práwě)	4
D. Sady, w nichž podmět přídavním jménem určen a přísudek též přídavné jest: — Tichá woda býwá hluboká	4
E. Sady, w nichž podmět druhým pádem určen: — Následek činů zlých je smutný	4
F. Sady, w nichž přísudek buď statné, buď statné a přídavní jméno jest: — I pěkně lháti jest hřích. — Swědomí jest hlas Boží	5
G. Sady, w nichž přísudek buď statným, buď statným a spolu přídavním jménem ukončen jest: — Bůh dal den, Bůh dá i pokrm. — Černá kráwa (také) bílé mléko dáwá	5
H. Sady, w nichž náměstky buď co podměty, buď co určowací slowa přichází: — Každý sobě štěstí kuje. — Kdo do nebe plije, na vlastní jeho twář slina bije	6
I. Sady, w nichž čísla co podměty, buď co určowací slowa přichází: — Jedno neštěstí stihá druhé. — Ne wše na rozum ale wíce na Boha dáti	7
K. Sady, w nichž předložek se užívá, aby poměr jedné wěci k druhé se stanovil: — Proti Bohu nic nemohu. — Bez ochoty zlé roboty	7
L. Sady, w nichž buď podmět, buď přísudek určen jest přísadou: — Bůh, otec náš, miluje nás wšecky	8

	Str.
M. Otázky: — Kdo jest nad nás knížata? — (Hrobnikowa lopata!)	8
N. Zwolání: — (Kdo jest nad nás knížata? —) Hrobnikowa lopata!	9
O. Sady stažené: — Wýchra a prohra na jedněch saních jezdiwaji	9
P. Sady zkrácené: — Mluwiti stíbro, mlčeti zlato	10
R. Sady, w nichž druhý stupeň přidawního přichází: Wice má Bůh než rozdal	11
S. Srownáwací pád: — Dobré mlčeni lepši špa- tného mluwení	11
T. Sady, w nichž třetí stupeň přidawního přichází: I w nejmenších wěcech weliké věci se pátraji	11
U. Užíwání spojek: — Třeba chaloupka dřewená, jen když w ní srdce zdráwo	12
V. Užíwání přestupného způsobu: — Lehaje wstáwaje pamatuj na Boha. — Otázau jsa o sliwách, neodpowídej o houbách	12
II. <i>Sady složené</i> , a. w nichž mimosady spojkami začínají: — Žádná píseň tak dlouhá není, aby jí nebylo konce	13
b. Sady složené, w nichž mimosady potahujícími náměstkami počínají: — Wšecko není zlato, co se třpítí. — Kdo ráno wstáwá, Bůh mu po- žehnáwá	15
III. <i>Sady složené</i> , w nichž hlavní sady mezi sebou (spojkami), spojené jsou: — Laskawá odpowěd odwrací hněw, ale řeč spurná prechliwost plodí	16
IV. <i>Sady a protisady</i> : — Den začíná wlaštwička, wečer končí zpěw slawička. — Láska swornost plodí, z nenáwisti swár se rodi	16
Co je pojem?	17
Swítání a šero. — Co je těleso? — Co nazýwáme smrt? Co je mocnost? — Co je čidlo? — Co znamená po- chybowati?	18
Co je swědectwí? — Co znamená klamati se? — Co je užitečné? škodliwé? nepotřebné? — Co je prawidlo? — Co je pořádek?	19
Co je zákon? — Co jmenujeme dowolené? — Co je swědomí? — Co je powinnost?	20

	Str.
Co je jmění čili statek? — Co je prostora?	21
Hádanky a. b.	22
Kanárek — báseň od W. Štulce	22
Príslovi	23
Powídka o Prokúpkowi a třech rybičkách	23
Dítě	23
Píseň zedníků	24
Rozličné zaměstnání	24
Lidunka — báseň	26
Hádanky c. d.	27
Powídka o Milince	27
Ptáci před stodolou — báseň od W. Štulce	28
Můžeš-li pomoci, pomoz hned	29
Hádanky e. f. g.	30
Země a woda	30
Lež a štěstí sebe potkáwají, ale sobě nepřáwají — po- wídka přel.	33
Labuť a dítě — báseň od W. Štulce	35
Kůň Kościuškůw — powídka přel.	35
Starý lew — bajka (z něm. př.)	36
Poutník a skřivánek — báseň od W. Štulce	37
Hádanka nár. h.	37
Ústanowení pojemu: Čelo — oko — hlawa	38
Slunečnice — báseň od Jar. Langera	39
O čápu	40
Hádanka i.	43
Slepý kůň — powídka z něm.	43
Straka lakomá — bajka od Jos. Chmelenského	45
O mlýnech	46
Matka s dceruškou — báseň od Jar. Langera	48
Můra — báseň od téhož	49
Rozohnění — báseň od téhož	50
Hošík a pejsek — báseň od W. Štulce	50
Pes a jezek — báseň od téhož	51
Marnotratný — báseň?	51
Príslovi	52
O huse domácí	52
Píseň sirotka — báseň od L. Čelakowského	55
Kdo nepříteli dobré prokazuje, Ten nejšlechetnější srdce wyjewuje. — Powídka z něm.	56

	Str.
Zvláštní krmě. Powídka z něm.	59
O wěcech, jejich dělitelnosti a spojitelnosti	60
Ochráněný řemeslnický towaryš. Powídka z něm.	62
Ukolébawka. Od E. Wocela	63
O wlašťowkách	64
Abdoraman	67
Pořekadla a přísłowí žertowná	68
Země Česká	69
O obywatelích země České	76
Kratičká modlitba. (Frant. Lad. Čelakowský)	78
Orel	79
Zpěw ptactwa. Báchorka	81
Píseň pod Wyšehradem. (Kráłodworský rukopis)	85
Ochotná Lidunka. Báseň	86
Weselý pacholik. Báseň od W. Nejedlého	88
Samo	89
O pštroso	92
Phokion	95
Rybníky w Čechách. Z Pražského posla	96
O krocanu	101
Rozmluwa o oblacích a mračnách	104
Wzuik mračen	112
Při potůčku. (Jos. Her. Gallaš.)	121
O kukačce	223